

[Alfred Jensen.]
 opretholdt vort Parti, naar vi optraadte som Lillebror. Ja, det er ikke forbavsende for mig, at det ikke er gaaet op for det ærede Medlem, og jeg skal heller ikke forsøge at forklare ham Aarsagen hertil paa dette Tidspunkt. Men et lille Fingerpeg vil jeg dog give ham, og det skal jeg gøre ved at henviser til den Dagsorden, som det ærede Medlem har stillet i Forbindelse med bl. a. det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup. Her optræder jo baade en Lillebror og en Storebror. Hvis det ærede Medlem gransker lidt over Aarsagen til, at Storebror og Lillebror optræder paa samme Linie her, kunde han maaske finde en Forklaring paa, hvorfor vi ogsaa opretholder vort Parti.

Maa jeg i øvrigt vedrørende de stillede Paastande paa Overgang til Dagsordenen sige, at da jeg før udtalte mig om Retsforbundets Paastand paa Overgang til Dagsordenen, havde jeg ikke læst den igennem. Efter at jeg har læst den, vil jeg sige, at vi ikke vil stemme imod den, men afholde os fra at stemme. Den har ikke det Indhold, jeg formodede, da jeg hørte den oplæst. Vi kan heller ikke stemme for den anden Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. J. S. Foget og Hr. Hans Pinstrup, hvorimod vi vil stemme for den af det ærede Medlem Hr. Levinsen stillede Dagsorden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Saa vidt jeg har forstaaet, har ingen under denne Forhandling bestridt, at den Arbejdsløn, der er udbetalt paa Skudshale, er den paa den paagældende Egn gængse Løn for saadant Arbejde, og hvis det er Tilfældet, forstaaer jeg ikke rigtig, at man fra Regeringens Side, uden at tage Afstand fra den fulgte Fremgangsmaade, kan redegøre for, at der har maattet udbetales saa og saa stor Socialhjælp til Supplering af den indtjente Arbejdsløn, thi saa maa den højtærede Statsminister have glemt § 296, 1ste Stykke, i Sociallovgivningen, Afsnittet om Kommunehjælp, hvor det udtrykkeligt siges:

„Det er ikke tilladt ved Ydelse af Kommunehjælp at supplere en normal Persons Arbejdsløn i Tilfælde, hvor paagældende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejdsløn.“

Altsaa, den Fremgangsmaade til Supplering af den paa Skudshale indtjente Løn, som

den højtærede Statsminister aabenbart her har godkendt, er absolut og ubetinget ulovlig. Det synes jeg dog skulde fastslaaes.

Statsministeren (Starming): Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Krag mener med, at Regeringen eller Statsministeren har godkendt den Tilstand, hvorunder der er udbetalt Socialhjælp til visse af de Arbejdere, som er Parthavere i Konflikten paa den omtalte Ejendom. Der har ikke foreligget noget for os derom. Ved den Redegørelse, jeg har anmodet Landarbejderne om at fremskaffe, har jeg faaet Oplysninger derom, og af disse har jeg i Dag meddelt en enkelt, som ganske utvivlsomt er rigtig nok.

Løje: Den højtærede Statsminister og enkelte af Ordførerne for Regeringspartierne var inde paa, at man nu vilde forbyde Landarbejderne at organisere sig, og det fandt man ganske urimeligt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, hvem Ministeren sigter til, som fra dette Sted har udtalt sig imod, at Landarbejderne organiserer sig. Det, jeg har paatalt, er de Overgreb, der fra Fagforeningsledernes Side har fundet Sted baade ved denne og ved mange andre Lejligheder, og naar vi nu skal være ærlige over for hinanden, vilde det saa ikke være bedst baade for Landmændene, for Fagorganisationerne og for den høje Regering, hvis den Slags Foreteelser, som vi her staaer over for, ikke havde fundet Sted? Jeg tror, den højtærede Statsminister inderst inde indrømmer, at det vilde have været lettere at komme igennem det hele, hvis saadan noget ikke var sket.

Den højtærede Statsminister nævnte i Forbindelse med den af ham nedsatte Kommission, at hvis der var Skævheder i Retning af for lang Arbejdstid og andet i Landbruget, maatte de rettes. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Statsminister i dette, men det, vi næppe bliver enige om, er, ad hvilke Veje de skal rettes. Vi er fra Landbrugets Side ikke uvillige til at rette de Skævheder, vi mener der findes, men vi vil modsætte os, hvis det skulde komme dertil, at Lovgivningsmagten ad direkte Vej vil gribe ind over for Arbejdstid og Løn i Landbruget. Og hvis den højtærede Statsminister og andre ikke ved det, vil jeg sige for en Gangs Skyld, at hvis det sker, vil det navnlig ramme de Arbejdsgivere inden for Landbruget, der tilhører de mindre Landbrugere. Godsejerne og de større Ejendomsbesiddere kan maaske komme ud over det; for Bondebruget bliver det van-